

arbejdsmængder, manglende indflydelse på egen arbejdsituation osv. – ja, jeg tror, de fleste af os kan nikke genkendende til nogle af de faktorer.

Der er to forskellige måder at regulere på, nemlig ved aftaler imellem parterne og gennem lovgivningsprocessen. På begge områder er der taget en lang række initiativer til nye værktøjer og et bedre samspil mellem parterne.

Årsagerne til dårligt psykisk arbejdsmiljø er mange gange lidt komplicerede at få afdækket. Der skal inddrages mange forhold, og jeg vil nævne nogle få stykker: uddannelse, indflydelse på ansvarsfordeling, lønsystemer, overenskomster og ledelses- og samarbejdsformer. Med andre ord er det psykiske arbejdsmiljø alt for kompliceret til, at det alene kan reguleres gennem love og regler eller for den sags skyld gennem aftaler imellem parterne, men vi skal som lovgivere sikre, at der er så stor fokus som overhovedet muligt på problemstillingen, og vi skal skabe de bedste rammer for løsningen af problemerne.

Hvor vil jeg nu hen med det? Jo, en god dialog og et godt samarbejde er afgørende faktorer på enhver arbejdsplads, og en lang række progressive arbejdsgivere og også fagbevægelsen har forstået det. Der er faktisk allerede indgået overenskomster, hvori det psykiske arbejdsmiljø indgår. Motivationen er en meget vigtig faktor, vil jeg godt have lov til at sige, og i denne forbindelse tror jeg, at guleroden frem for piskeren er anvendelig.

Lad mig endelig nævne, at vi selvfølgelig forstår alvoren i det, Enhedslisten kommer med i dag, men lad mig også sige, at vi er ikke nået så langt, at vi kan bruge det, der kommer, til målbare værktøjer. Vi er i gang med at evaluere hele den indsats, vi har sat i gang sammen med Enhedslisten, og jeg tror, det er en vigtig proces. Men vi må afvise forslaget til vedtagelse, for på nuværende tidspunkt er det ganske simpelt ikke nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

De steder, hvor arbejdsgiveren gør et godt stykke arbejde, løser man også problemerne. Men problemet er lige nu, at arbejdsgiverne har blokeret for, at vi kan komme hurtigt i gang med evaluering af, om det, der sker vedrørende det psykiske arbejdsmiljø, er effektivt nok. Løn-

modtagersiden i metodeudvalget ønskede, at vi allerede nu besluttede os for en undersøgelse, så vi hurtigt kan komme i gang med en revision af reglerne, men arbejdsgiverne ønskede ikke en sådan beslutning, og derfor er den undersøgelse, der kan føre til en revision, udskudt på ubestemt tid.

Er Socialdemokratiet ikke enig i, at her kunne vi godt vejlede arbejdsgiveren en anelse og sige, at det er faktisk en god idé, at vi straks får sat gang i den forberedelse, der skal til? Det er vi vel enige om? Man kan selvfølgelig ikke revidere uden videre, men lad os få taget fat i den undersøgelse, der skal føre til en revision.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Der er ingen tvivl om, at det, som hr. Frank Aaen nævner, også for os er vigtigt at vi får evalueret på et eller andet tidspunkt, men der er jo også lagt op til noget evaluering i 2001.

Lad mig nævne om hovedgrupperne – det er også et af synspunkterne i forslaget til vedtagelse – at selv om hovedgrupperne kan nuanceres noget mere, tror jeg, det er vigtigt at sige, at det var en stor gevinst for arbejdsmiljøet, at vi fik hovedgrupperne og en mulighed for at dele op, og at der jo heller ikke er enighed blandt arbejdstagerne, selv om det skal siges, at det store flertal synes, man skal fortsætte med opdeling i hovedgrupper.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jamen problemet er jo, at man ikke engang er blevet enige om, at evalueringen skal ske i 2001, man har kun kunnet blive enige om, at man i 2001 skal diskutere, om man skal have en evaluering.

Jeg mener, det skaber utryghed, at tingene udskydes, og derfor vil jeg da sige til Socialdemokratiet, at hvis man synes, vores vedtagelse er for vidtgående, diskuterer vi gerne en anden, som understreger det, jeg synes er hovedproblemet i dag: at det er nødvendigt meget hurtigt at komme i gang med en revurdering af, hvad der skal til, for som det er nu, er det helt klart ikke tilfredsstillende. Alle arbejdstagerorganisationerne er enige om, at det ikke er tilfredsstillende, som det går i dag, det er kun arbejdsgiverne, der siger, at det går fint nok, og at der ikke behøves andet.